

РЕШЕНИЕ

№ 120

гр. София , 05.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ в закрито заседание на пети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Теодора Кръстева
Членове:	Ивайло Младенов Светлин Михайлов

като разглежда докладваното от Теодора Кръстева Въззивно търговско дело № 20201001002299 по описа за 2020 година

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД, Търговско отделение, трети състав, в закрито заседание на тринадесети ноември през две хиляди и двадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ТЕОДОРА КРЪСТЕВА ЧЛЕНОВЕ: ИВАЙЛО МЛАДЕНОВ

СВЕТЛИН МИХАЙЛОВ

като разглежда докладваното от съдия **Кръстева т.д. № 2299** по описа за **2020** година и за да се произнесе взе предвид:

Производството е образувано по въззивна жалба от „КТБ“ АД /н./ чрез синдиците К. М. и А. Д. срещу решение № 839/ 16.06.2020 г. по т. д. № 2733/ 2017 г. по описа на СГС, ТО, 13 състав, с което на основание чл. 735, ал. 1, т. 2 и ал. 3 ТЗ е прекратено производството по несъстоятелност по делото и е постановено заличаване от търговския регистър на търговското дружество

„Св. Йоан Рилски“ ЕООД, ЕИК 200571638.

Въззивникът твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно.

Твърди, че решението е постановено в нарушение на разпоредбата на чл. 735, ал. 2 ТЗ с която законодателят е изключил възможността за прекратяване на производството по несъстоятелност, когато за обезпечаване на задълженията на длъжника са учредени обезпечения от трети лица и изпълнението срещу обезпеченията не е приключило. Излага мнение, че подведено под тази разпоредба е обстоятелството на образуването от ЧСИ С. Я. и неприключило изп. д. № 3185/2016 г. срещу солидарния длъжник Ч. П. Н., по което принудителното изпълнение е насочено върху притежаваните еднолично от длъжника дялове на „НИИМ св. Йоан Рилски“ ЕООД /н./. Противопоставя се на мотивите на съда, че процесната правна норма има предвид наличието само на учредени от трети лица реални обезпечения с доводите, че законодателят не е направил подобно уточнение и че заличаването на длъжника „НИИМ Св. Йоан Рилски“ ЕООД ще доведе до осуетяване принудителното изпълнение върху дяловете от капитала му.

Твърди, допуснати от съда процесуални нарушения, рефлектирали върху решението, резултат от несвикването на ново събрание на кредиторите по реда на чл. 734 ТЗ след изпълнението от банката на разпореждането на съда да представи доказателства за наличието на предпоставките по чл. 735, ал. 2 ТЗ.

Застъпва становище, че решението е постановено при явно неизяснена фактическа обстановка относно имуществото на длъжника, тъй като съдът преценил без участието на кредиторите, че синдикът е предприел всички необходими действия по проучване имущественото състояние на дружеството. Липсвало и произнасяне по изразходваните като разноски в производството по несъстоятелност парични средства. От привнесените разноски в размер на 5000 лв., изплатените възнаграждения на синдика възлизали на сумата от 1000 лв., а за останалата част, липсвал доклад на синдика, за какво са изразходвани и каква е наличността по особенната сметка на синдика.

Сочи като предпоставка за постановяване на решението и представяне

на удостоверение за предаване на разплащателните ведомости на несъстоятелния длъжник в съответното поделение на НОИ, съгласно императивната норма на чл. 5, ал. 10 КСО, а такова удостоверение не било депозирано по делото.

Съдът като прецени доводите на страната и материалите по делото, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок, срещу съдебен акт от категорията на обжалваемите и от легитимирано да обжалва лице, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

За да постанови атакувания съдебен акт, СГС е изложил съображения да установено от фактическа и правна страна, който САС напълно споделя и към които препраща с оглед дадената му за това възможност по чл. 272 ГПК. По правилността на решението, въззивният съд е обвързан от поддържаните с жалбата възражения, а те са неоснователни.

Трайно в съдебната практика е установено разбирането, даденото с цитираното от първоинстанционния съд решение № 158/ 10.07.2018 г. по т. д. № 2369/ 2017 г. на ВКС, ТО, че въведеното с ал. 2 на чл. 735 ТЗ ограничение за прекратяване на производството по несъстоятелност, има предвид наличието само на учредени от трети лица реални обезпечения, изпълнителното производство срещу които не е приключило. Наличието на лични обезпечения, учредени от трети лица, каквито са договорното и менителничното поръчителство, встъпването в дълг, не съставлява пречка за прекратяване на производството по несъстоятелност, тъй като, заличаването на търговеца – главен длъжник, не препятства възможността на кредиторите му да се удовлетворят, защото вземанията към солидарните длъжници не се погасяват. Така е и в конкретната хипотеза. В хода на принудително изпълнение срещу солидарния длъжник Ч. Н., банката разполага с възможността да се удовлетвори от всяко едно негово имущество, като запора на дружествените дялове на „НИИМ Св. Йоан Рилски“ поначало е лишен от съдържание, след като няма имуществен еквивалент, резултат от факта, че самото дружеството не притежава каквито и да било активи и това е причината – масата на несъстоятелността е изчерпана, да се прекрати производството по несъстоятелност.

Неоснователни са и поддържаните възражения за допуснати от съда процесуални нарушения. В съответствие с чл. 734 ТЗ съдът е свикал заключително събрание на кредиторите. С оглед изложените на събраниято възражения на „КТБ“ АД /н./, че са налице обстоятелства по чл. 735, ал. 2 ТЗ, съдът е дал възможност на кредитора да ангажира доказателства за твърденията си. Представянето на доказателствата не налага повторно свикване на заключително събрание, защото те не са относими към имуществените въпроси на несъстоятелността, каквито са разпределение на събраните при осребряването на имуществото суми и останали неплатени вземания.

Ежемесечно, в съответствие със задължението си по чл. 652, ал. 2 ТЗ синдикът е депозирал отчети пред съда за дейността си. От тях става ясно, че дружеството не разполага с каквито и да било имуществени права. От привнесените на 12.06.2009 г. от „КТБ“ АД /н./ 5000 лв. разноски, са заплащани възнаграждения на временния синдик /500 лв./ и на постоянния синдик /1000 лв./, аритметичния сбор на които сочи, че сумата е била достатъчна да покрие само възнагражденията до м. януари 2020 г. и част от възнаграждението за м. февруари /330 лв./, като това е отразено и в отчета на синдика за м. февруари от 02.03.2020 г. по делото. Ето защо, след като привнесената сума не покрива дори разноските, то несъстоятелно е да се твърди за наличието на остатък от тях, по който съда да дължи произнасяне.

От приетата в производството по чл. 625 ТЗ съдебно счетоводна експертиза е видно, че дружеството не е извършвало никаква дейност, не е имало осигурени лица, поради което няма качеството на осигурител. Затова и изискването на удостоверение за предаване на разплащателните ведомости на несъстоятелния длъжник в НОИ, съобразно чл. 5, ал. 10 КСО е безпредметно.

В обобщение, въззивната жалба е неоснователна, а атакуваното решение следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Софийски апелативен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 839/ 16.06.2020 г. по т. д. № 2733/ 2017 г.
по описа на СГС, ТО, 13 състав.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд,
при условията на чл. 280 ГПК, в едноседмичен срок от връчването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____